

Αρμενιστής

Τόμ. 2, Αρ. 2 (2024)

Αρμενιστής

Δύο ποιήματα

Γιάννης Σόλαρης

doi: [10.12681/armen.37640](https://doi.org/10.12681/armen.37640)

Copyright © 2024, Γιάννης Σόλαρης

Άδεια χρήσης [#plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4/#](https://plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4/#).

Γιάννης Σόλαρης
ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΕΚΦΡΑΣΗ

Κάποτε οι ώρες χτυπούν
το μέταλλο της αδράνειας
Ζούμε από κεκτημένη δράση
ή πάλλεται το κορμί δίχως να ανασαίνει η καρδιά;
Πράγματι, το πραγματικό μας πρόβλημα είναι η συνειδητή πράξη...
Αγγίζω την αφέλεια του βλέμματος,
προλαβαίνω την έκπληξη των βλεφάρων
φιλάω την αμήχανη ύγρανση των χειλιών.
Ηδονή το σταμάτημα του χρόνου στον πόθο,
καταιγίδα η αλλαγή της τύχης
λατρεία η επίθεση της έκφρασής σου!

ΦΙΛΙ

Προχώρα, ποτέ μη σκεφτείς
αν το τέλος φανεί,
δεν υπάρχει νίκη,
μον' χαρά και λύπη.
Χωρίς γέλιο τι να δακρύσω;

και χωρίς οδύνη τι να ηδονιστώ;
Χωρίς το δέιλι τι να φωτίσει ο ουρανός;
χωρίς τον ήλιο τι να σκιάσει;
Φτάνει να ακούω την άτριβη ροή
σαν την εσώτερη πνοή
που κινεί τ' αστέρια μεσ' στη σκοτεινή φυλακή..
Τόλμα και μην αρνείσαι τη στιγμή,
το λάθος δεν έχει από μόνο του τιμή.
Δέξου α-νόητο και θεμελιακό βοηθό
την ορμή, το πάθος καθ' εαυτό.
Αυτό που μετράει
δεν είναι ούτε το σώμα ούτε η ψυχή
μα το όλο που γεννά το δικό σου φιλί!